

πατριαρχείας ἦλθεν εἰς τὸ πρὸ τῆς Σαζοπόλεως μοναστήριον τοῦ Τιμίου Προδρόμου, διετίαν ἐν αὐτῷ μονάσας⁷⁴¹.

Ἐπ' αὐτοῦ ὑποδομήθη ἐν τῷ χωρίῳ Παλαιομύλῳ, κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Ἰωαννίνων ὁ ναὸς τῆς Θεοτόκου Χρυσοβίττας, ἧς εἰκὼν τις θαυματοργὸς εὐρέθη πρὸ μικροῦ⁷⁴².

1489—1491.

162. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α' τὸ 6'.

Ἐπειδὴ αἱ μεταξύ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ κράτους σχέσεις ἐψυχράνθησαν ἕνεκα τῆς ἐν τῷ ζητήματι τῆς περιουσίας τοῦ Συμεῶν διαγωγῆς τοῦ Νηφωνος, οἱ ἀρχιερεῖς καὶ κληρικοὶ ἐνόμισαν ὅτι τὸ πρόσωπον τὸ τὴν εὐνοίαν τῶν ἀρχόντων κτησάμενον ἦν ὁ ἐν τῇ μονῇ τῆς Κοσινίτζας μονάζων Διονύσιος Α', καὶ τοῦτον ἐξελέξαντο τὸ δεύτερον, καίπερ ὑπέργηρον ὄντα. Τὸν θρόνον ἔτη δύο καὶ μῆνας ἐξ κοσμήσας, ἀνεχώρησεν αὐθις εἰς τὴν μονὴν ταύτην, ἣν καὶ ἐκαλλώπισε διὰ διαφόρων οἰκοδομῶν.

Κατὰ τὴν δευτέραν αὐτοῦ πατριαρχείαν ἔδειξε ζῆλον ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας· «τὰ εἰσοδήματα ἦσαν εἰς τὰ χεῖριά του, διότι ἦτον ἐνάρετος, κληρονομικός, νηστείαν πολλὴν καὶ ἀγρυπνίαν εἶχε, πεζὸς ἐπερπάτιε καὶ ἄλογον ποτὲ δὲν ἐκαθάλικευσε»· «καὶ ἦτο μεγάλη εἰρήνη καὶ ὁμόνοια εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ μεγάλην Ἐκκλησίαν· ἦτον δὲ τέλειος εἰς τὴν ἀρετὴν· ἔγιναν δὲ εἰς τὸν καιρὸν τῆς πατριαρχείας αὐτοῦ σεισμοὶ μεγάλοι καὶ φοβεροί· καὶ ὑπήγενεν ἀπὸ ἐκκλησίας εἰς ἐκκλησίαν, καὶ ἔκαμνε λιτανείας καὶ δεήσεις»⁷⁴³.

741. Δωρόθεος Μονεμβασίας· Μαλαζός· Ἠδέως ἀναγινώσκονται καὶ ὁσα γράφει καὶ ὁ Κ. Σάθης ἐν Νεοελλ. Φιλολογίᾳ· σελ. 97—100.

742. Ἡ εἰδησις παρὰ Π. Ἀραβαντινῶ· Χρονολογία τῆς Ἠπείρου κλπ. τόμ. Β', σελ. 22 καὶ 237. Μέτιθι ὅσα ἔγραψα ἐν «Φιλίστρος· ἀποσημειώμασιν»· «Ἐκκλησ. Ἀληθείας» τόμ. Ε', σελ. 33—34.

743. Αἱ λέξεις εἰς τοῦ Δωροθέου καὶ τοῦ Μαλαζοῦ.

